

Har și Autoritate

Har și Autoritate

Acest titlu ne introduce într-un subiect care probabil pentru multi dintre cititori n-a capatat pana acum vreo atentie si totusi, putine alte teme biblice sunt mai importante. Cu adevarat, noi credem ca dificultatea ce o intampinam la explicarea unor simple pasaje ale Sfintei Scripturi si interpretarea multor acte ale providentei sunt pe drept datorate unei lipse de clarviziune asupra enormei diferente dintre harul si autoritatea lui Dumnezeu. Telul nostru constant este sa acoperim nevoia spirituala a cititorului si de aceea propunem in dependenta de spiritul invataturii, sa desfasuram inaintea sa cateva din pasajele biblice in care distinctia dintre ahar si autoritate este pe deplin prezentata.

In al 3-lea capitol al Genezei, vom gasi primul nostru exemplu ilustrat- prima aratare a harului divin si a autoritatii lui Dumnezeu. Aici gasim un om- un pacatos. Si totusi aici Il gasim si pe Dumnezeu cu harul Sau, gata sa restaureze ruine, sa curete vinovatia omului acoperindu-i goliciunea. Totul e facut dupa voia Sa. El astupa gura sarpeului si il condamna la rusine vesnica. El isi sporeste gloria Sa vesnica si daruieste pacatosului viata si neprihanirea (dreptatea) - toate prin Samanta zdrobita a femeii. Acesta a fost har - har deplin, gratuit, neconditionat, mai perfect - harul lui Dumnezeu. Domnul Dumnezeu Il da pe Fiul Sau, ca " Samanta femeii" sa fie zdrobit pentru rascumpararea omului - sa fie ucis pentru a acoperi goliciunea pacatosului cu mantia dreptatii divine. Acesta, repet, a fost har in natura sa absoluta. Dar apoi, luati seama ca in relatie cu aceasta grandioasa aratare a harului ni se infatiseaza primul act de suveranitate divina. Harul e cel ce a acoperit goliciunea pacatosului dar autoritatea lui Dumnezeu e cea care l-a scos pe om afara din Eden. "Si Domnul Dumnezeu a facut lui Adam si sotiei lui haine de piele si i-a imbracat cu ele." (Genesa 3: 21) . Aici avem un exemplu al celui mai curat har. Dar apoi citim iarasi: "Astfel a alungat El pe Adam si in partea de Est a gradinii Edenului a pus niste heruvimi si o sabie invapaiata care se intorcea in toate directiile, ca sa pazeasca drumul spre pomul vietii." (Genesa 4: 24) Aici avem absoluta dovada a interventiei autoritatii divine. Haina de piele era grantia minunata a harului. Sabia inflacarata este emblema solemnă a suveranitatii Dumnezeiesti. Adam era subiectul ambelor demersuri ale Domnului Dumnezeu. Cand se uita la haina de piele, el se putea gandi la harul divin - cum Dumnezeu ii oferise o invelitoare pentru goliciunea sa. Cand privea la sabia invapaiata isi aducea aminte de suveranitatea divina, intransigenta. Astfel, mantaua si spada sunt socotite ca fiind primele expresii ale harului si autoritatii divine.

E adevarat ca aceasta relatie apare inaintea noastra sub forme noi pe masura ce parcurgem Cuvantul inspirat. Harul stralucește cu raze pline de lumina, iar suveranitatea divina imbraca roba celei mai profunde solemnitati. Mai mult, amandoua: harul si autoritatea sunosc aspecte mai putin misterioase in timp ce le cercetam, in legatura cu istoria individuala a poporului lui Dumnezeu de la o epoca la alta. Si totusi e foarte important sa cercetam aceste lucruri cu gandul la mantaua si la spada. Poate ca cititorul se intreaba: "Cum a fost posibil ca Dumnezeu sa il alunge pe om din Paradis, daca inainte de asta l-a iertat?".

Aceeasi intrebare se poate pune cu privire la orice relatare biblica, cuprivire la istoria poporului lui Dumnezeu in care e combinata actiunea harului si a autoritatii divine. Harul iarta, dar roțile necrutatoare ale carului suveranitatii lui Dumnezeu se invart inainte cu teribila lor impozanta. Adam a fost iertat deplin, dar pacatul lui a produs consecinte. Vinovatia constiintei lui a fost stearsa, dar nu si sudoarea fruntii. El a fost iertat si imbracat, dar viata sa a trait-o printre spini si palamida. Adam savura in ascuns, pretioasele roade ale harului, in timp ce, in public recunostea severele si inevitabilele urmari ale suveranitatii lui Dumnezeu. Asa s-au petrecut lucrurile cu pacatul lui Adam si asa a fost intotdeauna cu pacatele oamenilor. Asa sunt si astazi. Trebuie sa cautam o intelegere limpede a acestei teme in lumina Sfintei Scripturi si sa-i dam atentie in rugaciune. Prea des se intampla ca harul si autoritatea Domnului se confunda si ca o consecinta fireasca, harul este jefuit de farmecul lui, iar autoritatea este lipsita de demnitatea ei solemnă. Deplina, absoluta iertare a pacatelor de care pacatosul se poate bucura pe baza harului oferit, este rar inteleasa pentru ca inima lui e apasata de strictele rigori ale autoritatii.

Cele doua subiecte biblice sunt tot atat de diferite unul de altul cat sunt oricare alte doua lucruri distincte de pe Pamant si diferenta dintre ele este tot atat de mult aratata in Genesa 3 cat este si in oricare alte pasaje ale Bibliei. S-au amestecat spinii si palamida ce-l inconjurau pe Adam, dupa expulzarea din Eden, cu nelimitata iertare de care harul il asigurase mai dinainte? Cu siguranta NU! Inima lui a fost mangaiata de luminoasele raze ale candelii promisiunii divine si fiinta sa e imbracata in haina croita de har, cu toate ca fusese alungat pe un pamant blestemat si plin de durere pentru a trudi si a indura sub povara dreptului decret al lui Dumnezeu. Suveranitatea lui Dumnezeu l-a alungat afara din Eden, dar nu inainte ca harul Sau sa il ierte si sa il imbrace. Astfel, Adam este trimis într-o lume a intunericului, dar nu inainte ca Domnul sa-i ofere candela fagaduintei care sa il calauzeasca prin acest intuneric. El poate suporta povara decretului dat de autoritate, pe masura ce experimenteaza marele har al iertarii. Atat despre istoria lui Adam in relatie cu tema noastra.

Acum vom trece de la mantaua de piei si spada invapaiata la arca si potop, care in zilele lui Noe au ilustrat într-un mod deosebit de izbitor harul si autoritatea lui Dumnezeu. Istoria inspirata a lui Cain si a urmasilor sai ne prezinta umblarea omului decazut in aceasta lume. In contrast cu aceasta traire, viata lui Abel si a urmasilor sai se infatiseaza inaintea noastra descoperindu- ne mersul spiritual al celor ce au fost chemati sa traiasca o viata de credinta in mijlocul unei lumi supuse autoritatii tronului divin. Primii au parcurs deosebit de repede calea degradanta a pacatului, pana ce in final vinovatia lor a ajuns la culme, atragand asupra lor judecata grea a scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Cei din urma, contrar primilor, au inaintat prin har pe un drum al inaltarii spirituale si au fost calauziti prin judecata catre un pamant rascumparat.

Aici e interesant sa notam ca inaintea judecatii care trebuia sa vina, familia aleasa de Dumnezeu si tot ce apartinea ei este adapostita in arca salvatoare a harului divin. Noe adapostit in Arca, precum Adam imbracat in haina de piele, sunt marturiile harului absolut ale harului lui Dumnezeu. Noe putea contempla tronul autoritatii lui Dumnezeu, in timp ce apele judecatii zdrobitoare se revarsau asupra lumii intinate de pacat. Dumnezeu in har l-a salvat pe Noe, dar Dumnezeu in suveranitatea Sa a lovit lumea cu potopul necrutator. Harul duce la salvare, exercitarea autoritatii duce la judecata. Dumnezeu ne este revelat in amandoua ipostazele. Cea mai infima parte componenta a corabiei purta amprenta scumpa a harului salvator, deci asa cum orice al potopului de ape reflecta judecata absoluta a suveranitatii lui Dumnezeu. Din cartea Genezei vom mai remarca un singur caz in legatura cu tema noastra, unul deosebit de practic, unul in care actiunea combinata a harului si a autoritatii e vazuta într-un fel impresionant si solemn. Ma apropiu de cazul patriarhului Iacob. Intreaga istorie a acestui om

reprezinta o serie de evenimente relevante pentru tema de fata. Ne vom referi la acel caz al sau cand isi insala tatal, pe Isaac, cu gandul de a rapi fratelui sau Esau, binecuvantarea intaiului nascut. Harul suveran al lui Dumnezeu i-a asigurat lui Iacob intaietatea cu mult inainte de a se naste el, si nimeni nu i-ar fi putut-o refuza. Si totusi, el nefiind multumit sa astepte vremea implinirii acestei promisiuni, s-a apucat sa aranjeze lucrurile dupa mintea sa. Care a fost rezultatul? Intreaga lui viata de la acest moment incolo ne prezinta replica aspra a lui Dumnezeu la “ aranjamentele sale. ”

Fuga din casa atalui sau, 20 de ani de robie dura, plata schimbata de zece ori, niciodata nu a mai putut sa isi vada mama, teama ca va fi ucis de fratele lui inselat, rusinea care a planat asupra casei lui, frica pentru viata lui din partea oamenilor din Sihem, inselat de 10 dintre fii sai, riscul de a muri infometati si in final moartea intr-un pamant strain. Ce sugestiva lectie avem in Iacob! Iacob a fost beneficiarul harului- har suveran, perfect si vesnic. Acesta e un punct esential. Dar in acelasi timp el a fost subiectul autoritatii lui Dumnezeu si sa ne fie clar, nici o aratare a harului lui Dumnezeu nu se interpune inaintea rotilor carului judecatii lui Dumnezeu. Interventiei autoritatii lui Dumnezeu nu i se poate opune nimeni. Mai usor ar fi sa potolim valorile involburate ale oceanului cu atingerea unei pene sau sa blocam rafalele izbitoare ale furtunii cu o panza de paianjen, decat sa oprim mersul judeatii lui Dumnezeu prin orice putere umana, angelica sau satanica. Aceasta concluzie e cu totul definitiva. Da, harul iarta deplin, gratuit si etern, dar ce semanam, aceea trebuie sa culegem.

Un om e timid sa semene in aria stapanului sau grau, dar din neatenție, nepasare ori rea credinta el seamana buruieni. Stapanul sau aude de greseliile lui si datorita harului El il iarta gratuit si deplin. Ce urmeaza apoi? Va schimba actul iertarii natura semanaturii? Cu siguranta nu! La vremea potrivita, buruienile vor napadi aria si servul va vedea asta. Vederea campului acoperit cu buruieni il va face pe om sa se indoiasca de harul lui Dumnezeu? Nu, nicidecum! Asa cum harul stapanului nu schimba soiul semanaturii, nici natura rea a buruienilor nu altereaza iertarea atribuita de stapan si binecuvantarile ce decurg din ea. Cele doua lucruri sunt complet distincte. Nici chiar alternativa extragerii unor substante deosebit de valoroase din buruieni, prin aplicarea de catre stapan a unor tehnici performante, nu afecteaza principiul in studiu. El inca pastreaza cu fermitate afirmatia potrivit careia ceea ce seamana omul aceea va culege.

Acest exemplu arata intr-un fel simplu, diferenta dintre harul si autoritatea lui Dumnezeu. Pasajul citat mai sus, din Galateni 6 reprezinta afirmatia sumara dar foarte vie a principiului autoritatii sau exercitarii dreptatii de catre Dumnezeu. Acest principiu este de o importanta vitala si are o acoperire practica deosebit de larga. “ Ceea ce seamana omul ” , nu conteaza deci cine este el, cum iti este semanarea, asa iti va fi si secerisul. Da, harul iara si probabil acest fapt te inalta, te face mai bucuros ca niciodata, dar daca tu semeni neghina primavara, la vremea secerisului cu siguranta nu vei secera grau. Acest adevar e tot atat de firesc ca si practica curenta din agricultura. Il ilustreaza atat Scriptura cat si experienta cotidiana cu exemplele ei. Hai sa analizam cazul lui Moise. El vorbește fara intelegiune la apele de la Meriba (Numeri 20). Care a fost urmarea? Dreapta administrare a autoritatii lui Dumnezeu i-a adus interdictia de a intra in Tara Promisa. Insa, trebuie sa luam aminte, ca desi dreptatea lui Dumnezeu l-a tinut in afara Canaanului, harul nemarginit l-a inaltat pe Muntele Pisga (Deut. 34), de unde a vazut Pamantul fagaduintei, nu asa cum il va lua mai apoi Israelul in stapanire, dar asa cum fusese daruit lor prin Legamant. Iar apoi, Dumnezeu Insusi inmormanteaza trupul iubitului Sau slujitor! Cat har ni se arata in felul acesta!

Cu adevarat, daca duhul este stramtorat de hotararea dreptatii divine, la apele Meriba, inima este coplesita de harul curat de pe varful Pisga. Dreptatea lui Dumnezeu l-a consemnat pe Moise afara din Canaan. Harul lui Dumnezeu i-a sapat lui Moise un mormant pe campurile lui Moab. A mai fost vreodata o astfel de inmormantare? Nu am putea spune ca harul aratat la moartea lui Moise e intrecut doar de cel care a umplut mormantul Domnului Isus. Da, Dumnezeu poate sapa un mormant sau croi o haina din piei, dar si mai mult, harul ce se arata in aceste situatii este pus in evidenta doar daca il vedem in legatura cu solemna dreptate a lui Dumnezeu.

Si iarasi sa privim la David in cazul lui Urie, hititul. Aici avem una din cele mai relevante prezentari ale harului si autoritatii divine. In ceasul greu al ispitei, David cade de pe sfanta temelie pe care l-a asezat Dumnezeu. Sub puterea orbitoare a poftelor, el s-a pravalit in groapa adanca si mizera a inchinarii morale. Acolo, in acea adanca groapa, sageata convingerii pacatoseniei sale i-a strapuns cugetul si a smuls din inima sa acel profund strigat al pocaintei: “Am pacatuit impotriva Domnului!” Cum a fost primit strigatul lui? Printr-un raspuns raspicat si imediat al harului, in care Domnul nostru Isi gaseste desfatara: “Domnul iti iarta pacatele!” Acesta este har absolut. Pacatul lui David este deplin iertat. N-avem nici o indoiala asupra acestui lucru. Dar in timp ce dulcile sopate ale harului se revarsau spre urechile lui David, ca urmare ale marturisirii pacatelor lui, solemna inaintare a carului judecatii lui Dumnezeu incepea sa se auda de departe.

Nu mult dupa ce mana plina de mila a harului a sters pacatul, sabia dreptatii lui Dumnezeu a fost scoasa din teaca pentru a executa judecata Majestatii Sale. Faptul acesta e deosebit de profund, solemn. David a fost deplin iertat, dar Absalom se revolta impotriva lui. “Ceea ce seamana omul, aceea va secera.” Pacatul semanarii neghinei poate fi iertat, dar secerisul trebuie sa fie rezultatul semanarii. Primu e har, al doilea e autoritate. Fiecare opereaza in propria-i arie si nu se amesteca impreuna. Rascumpararea harului si demintatea exercitarii dreptatii sunt amandoua dumnezeiesti. Lui David i s-a permis sa intre in Casa Domnului datorita harului (2 Sam. 12: 20), dar tot el a trebuit sa fuga pe culmile muntelui Maslinilor, ca urmare a impunerii autoritatii divine. (2 sam. 15: 30) Putem spune ca inima lui David n-a simit niciodata ca atunci adancul inteles al harului divin.

Chiar in momentele in care justa interventie a autoritatii lui Dumnezeu era asupra lui, harul ii coplesea duhul. Am spus suficient pentru a deschide inaintea cititorului un subiect de discutie pe care il poate usor cerceta in propria-i viata. Scripturile sunt pline cu el, iar viata oamenilor ni-l infatiseaza zi de zi. Cat de frecvent intalnim oameni plini de incantarea harului, stiind ca pacatele le sunt iertate, umblând intr-o comuniune netulburata cu Dumnezeu si totusi, purtând in trup sau suflet consecintele nesabuitelor sau exceselor din trecut. Si aici avem har si dreptate. Subiectul nostru este etrem de important si de practic. Studiarea lui este de mare ajutor nu numai in ce priveste intelegerea Bibliei, dar si a biografiei umane.

clickbible.org